

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

Ulykken for landbrugserhvervet er, således som også det ærede medlem hr. Sønderup udtrykte det, at medens alle udgifter er steget i takt med den almindelige prisudvikling, er indtægtsmulighederne for landbrugserhvervets vedkommende faktisk låst fast til et prisniveau, der var gældende på et tidspunkt, da udgiftsniveauet var et ganske andet end i dag. Derfor kan det vel være rimeligt, at man undersøger, om det er muligt, og om det er ønskværdigt i det hele taget, at prøve på at lappe på disse ordninger. En løsning af landbrugs krisen ved indgreb fra lovgivningsmagts side tror jeg ikke meget på, men jeg mener, at erhvervet har krav på, at de tanker, der rejses, bliver underkastet en saglig og en grundig behandling, så grundig som den nu kan være under hensyn til tidsfaktoren, i det udvalg, hvis arbejde vi er villige til at medvirke i.

Kirkegaard: Loven om indmalingspligt, som blev gennemført i sidste samling, har til formål bl. a. at stimulere priserne på dansk brødkorn i månederne lige efter høst. Det var i særlig grad hensigten — i hvert fald fra min side — at støtte de landmænd, som af økonomiske grunde var nødt til at sælge korn lige umiddelbart efter, at høsten var bjerget. I et vist omfang i hvert tilfælde har loven utvivlsomt virket efter sin hensigt og også opfyldt det formål, jeg har nævnt, uden at der er sket skade på brødet kvaliteten. Tillige har den formentlig betydet en mindre valutabesparelse. Det radikale venstre kan derfor anbefale, at loven om indmalingspligt forlænges som foreslået.

I den aktuelle situation, hvor prisudviklingen på verdensmarkedet nærmest ikke taler til gunst for en forøgelse af den dyriske produktion, mener jeg, det må være fornuftigt, at vi bruger det korn, vi selv har avlet, inden vi begynder at bruge udenlandsk korn. Derfor vil jeg for mit vedkommende med glæde deltage i diskussionen om problemet dumpingkorn, som blev nævnt af det ærede medlem hr. Sønderup.

Nu nævnte det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), at det skulle helst være således, at det kunne betale sig at dyrke den danske jord, og derom kan vi selv-

følgelig ikke blive uenige. I tilslutning dertil vil jeg gerne gøre den bemærkning, at som praktisk landmand har jeg adskillige gange gjort den erfaring, at jeg ikke så sjældent har større fortjeneste på et areal, som er udlagt til salgsafgrøder, man kan kalde det industriafgrøder, end på arealer med korn med opfodring som formål. I dette efterår foregår, så vidt jeg ved, en ikke ubetydelig eksport af både kartofler og sukkerroer, og dette mener jeg er af stor værdi. Derfor vil jeg sluttelig bede den højtærede landbrugsminister, om han vil holde et vågent øje med, at de muligheder, som foreligger for direkte eksport af salgsafgrøder, bliver udnyttet, og om ministeren, i det omfang han kan, vil yde et bidrag til, at eksporten øges, hvis der er mulighed derfor.

Kristian Kristensen: Det ærede medlem hr. Sønderup talte om det ønskelige i at kunne holde det billige korn ude fra landet. Jeg er selv praktisk landmand og ved, at vi står i en alvorlig situation, men jeg vil gerne gøre den bemærkning, at vi vel har mulighed for at kunne holde billigt korn ude fra Danmark og forhindre, at det bliver lavet til bacon i Danmark, men det står ikke i vor magt at forhindre, at det andre steder bliver lavet til bacon, der møder dansk bacon i konkurrence på verdensmarkedet; det er det alvorlige i spørgsmålet, og det betyder, så vidt jeg kan se, at der i hvert tilfælde ikke ad den vej kan opnås en løsning.

Vi betragter denne lovgivning som ekstraordinær, som en lov, der er givet i en ekstraordinær situation, og som ikke må danne præcedens. Men efter den store tilslutning, det foreliggende lovforslag nu har fået i tinget, og efter et krav fra et enigt landbrug skal vi tilslutte os, at bemyndigelsen forlænges. Vi gør det også ud fra den betragtning, at vi, når denne lov om indmalingspligt nu bliver forlænget for hele høståret 1957-58; må kunne undlade enhver form for importregulering af brødkorn og lade importørerne på liberal basis købe de mængder, der under de givne forhold bliver brug for, hvor og når de finder det fordelagtigt. Jeg noterer i øvrigt med tilfredshed, at den højtærede landbrugsminister i sine bemærkninger til lovforslaget er inde på denne tanke.